

— att ange Seinebukten, Seine nedströms sammanflödet med Andelle, kustvattnen inom vattenområdet Artois-Picardie, Vilainebukten, Lorientbassängen, Elorns flodmynning, Douarnenezbukten, Concarneaubukten, Morbihanviken, Vistre nedströms Nîmes och Thausjön som områden känsliga för eutrofiering, och

— att genomföra en mer långtgående rening av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från de tätorter som anges i skrivelsen från de franska myndigheterna av den 12 december 2000, med undantag av Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Crêhange, Saint-Avold, Bailleul, Aurillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine och Gray, samt från tätorten Montpellier, och av avloppsvatten från tätbebyggelse som härrör från tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter (pe) och som släpps ut i Seinebukten, Seine nedströms sammanflödet med Andelle, kustvattnen inom vattenområdet Artois-Picardie, Vilainebukten, Lorientbassängen, Elorns flodmynning, Douarnenezbukten, Concarneaubukten, Morbihanviken, Vistre nedströms Nîmes och Thausjön.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 219, 14.9.2002.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 23 september 2004

i mål C-297/02: Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(EUGFJ) — Avslut av räkenskaper — Offentlig lagring av alkohol — Stöd till olivoljetillverkningen — Räkenskapsåren 1997, 1998 och 1999 — Beslut nr 2002/523/EG)

(2004/C 284/03)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-297/02, angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG, som väckts den 21 augusti 2002, Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia, M. Fiorilli) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Aresu), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av domarna A. Rosas, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt R. Schintgen och N. Colneric (referent); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: R. Grass, den 23 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Talan ogillas.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 247, 12.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 23 september 2004

i mål C-414/02 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul mot Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Gemenskapens tullkodex — Artikel 202 — Uppkomst av tullskuld — Olaglig införsel till gemenskapens tullområde — Begreppet tullskyldig — Utvidgning så att även arbetsgivaren omfattas av en tullskuld som uppkommit för en arbetstagare som agerat rättsstridigt vid fullgörandet av tullrättsliga skyldigheter)

(2004/C 284/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-414/02, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Verwaltungsgerichtshof (Österrike), genom beslut av den 6 november 2002, som inkom till domstolen den 19 november 2002, i målet mellan Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul och Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referent), R. Schintgen och F. Macken, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 23 september 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 202.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen utgör inte hinder mot en nationell bestämmelse som 79 § andra stycket i Zollrechts-Durchführungsgesetz (tillämpningslag för tullrätten), enligt vilken arbetsgivaren, vid olaglig införsel till gemenskapens tullområde av en importtullpliktig vara, blir medgäldenär för den tullskuld som uppkommit för den arbetstagare som fört in varan vid utförande av uppgifter som denne anförtrotts av arbetsgivaren. Förutsättningar för detta är att det i de nationella bestämmelserna uppställs krav på att arbetstagaren medverkat till införseln av varorna och därvid varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att införseln var olaglig.

(¹) EGT C 19, 25.1.2003.